

نمایش عکسهای آرنو فیشر (۱۹۲۷-۲۰۱۱ - برلین) در گالری راه ابریشم - مهر و آبان ۹۶

عکسها از ۳ مجموعه برلین به تعداد (۲۳ عکس)، نیویورک (۱۷ عکس) که همگی سپاه و سفید و ابعاد ثابت ۲۷*۴۰ با پاسپارتو و پلاروید (در ۱۷ قاب ۳ تایی و سائز پلاروید با پاسپارتو) انتخاب شده اند. همچنین ۲۰ عکس سیاه و سفید در همان ابعاد از شهرهای مختلف عمدتاً اروپای شرقی نیز در گالری به دیوار کشیده شده که در سایت اصلی خود عکاس نمایه نشده اند.

آرنو فیشر که تجربه زیست در برلین قبل و بعد از جنگ جهانی دوم را داراست، در عکسهایش از مجموعه برلین (دهه ۵۰) روایتی کاملاً بیطرف و خنثی از دو سوی دیوار را مستند کرده و تلاش میکند تا با عکسهایش پلی میان شرق و غرب بسازد.

گویی دوربین او زشتی و زیبایی، رونق و ویرانی، غم و شادی و خلاصه مرگ و زندگی را در هر دو سمت شرق و غرب یکسان میبیند و رسالتی برای خود قایل نیست و همانگونه ۳۰ سال با دوربین پلاروید چرخه جریان مرگ و زندگی را در باغچه شخصی اش به سادگی مصور کرده است. گرچه گاهی هم بیطرفی را فرو مینهد و روایتی متفاوت برای بیننده ارایه میکند (عکس شب سال نو و نمایی از برلین شرقی با شمع های روشن و در پس زمینه آتش بازی مجلل در برلین غربی).

این روند در مجموعه عکسهای پرتله محیطی اروپای شرقی نیز ادامه میابد و مخاطب جهت گیری خاصی را در عکسها نمیابد، چه بانوی شاد و سر خوشی که در آسانسور عکاسی شده و چه عکس رابرت فرانک در حال

امضای نسخه فرانسه کتابش - Les American (The American)

در عکسهای مجموعه نیویورک اما فیشر قدری بیطرفی را کنار می نهد و امریکای دهه ۸۰ و ۹۰ را از منظری متفاوت میبیند به گونه ای که میتوان بین آثار این مجموعه و یکی از جملات معروفش ارتباط معناداری یافت "اگر من از مردی که در ایستگاه به انتظار اتوبوس ایستاده عکس بگیرم، آن عکس باید چیزی بیشتر از یک آدم منتظر را نشان دهد."

ارتباطی که مطلقاً در مجموعه های دیگرش یافت نمیشود!